

TONI ISKULEHTO

NAREKIN

VOIMAT

NAOMI

ILLITH

ILLITH

S

Sisällys:

--Kartta

MIKAEL JA ISSIA

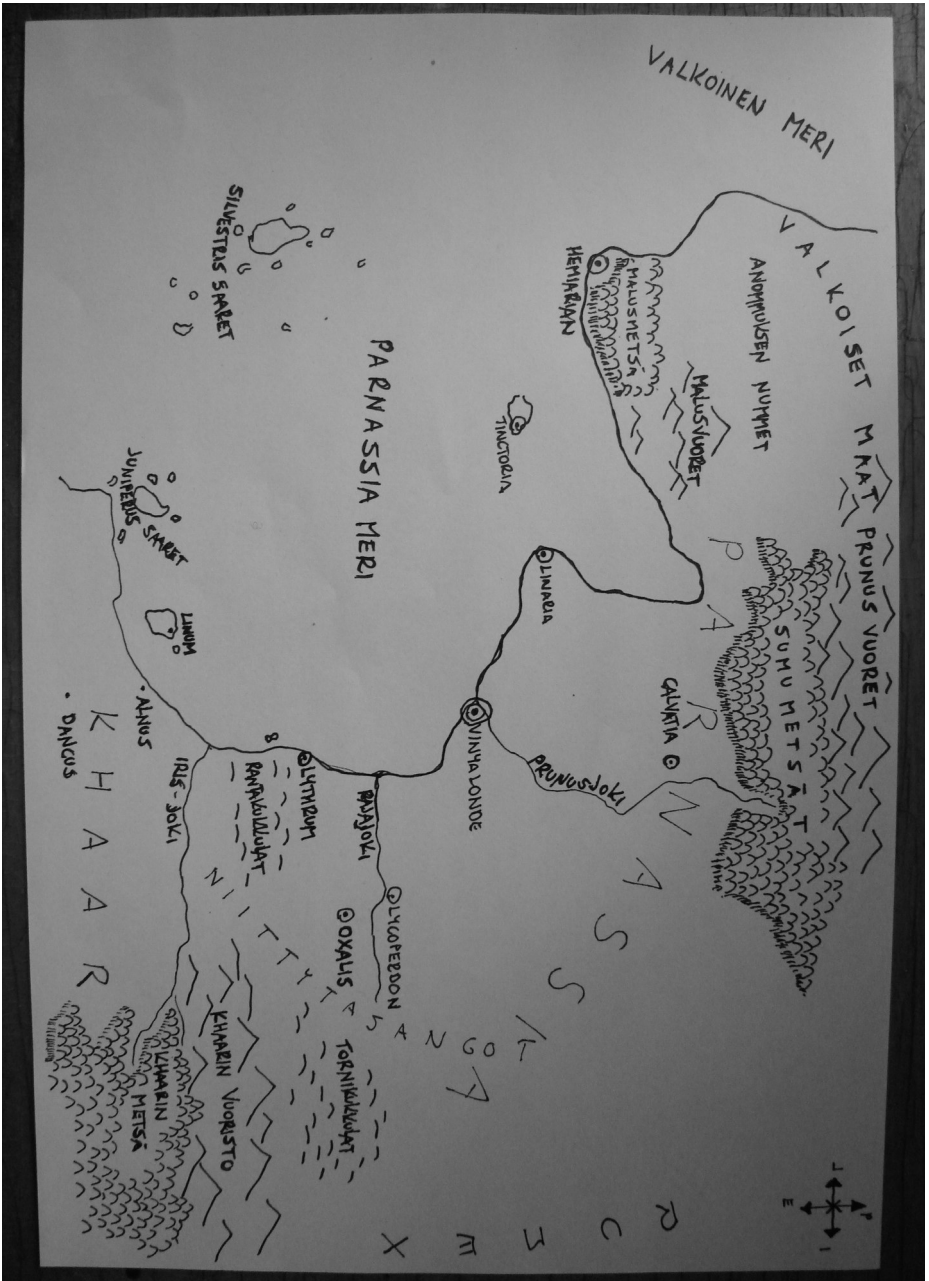
- Munkkitemppelissä
- Malusmetsässä
- Anommuksen nummilla
- Huonoja uutisia ja ennustuksia
- Valkoisen maan heimolaiset
- Mikael ja issia
- Sauvan hävitys
- Sauvan tuhon seuraus
- Sodan alku
- Kohti sumumetsää
- Verinen päivä
- Itäpuolen haltiat
- Paluu hemiarianiin
- Sataman majatalo ja pako

BAREL

- Vinyalonde
- illallinen
- Maan alla
- Alemmat kaivoskäytävät
- Porttien tuolla puolen
- Laboratorio
- Narekin voimat
- Temppele
- Barel ja sielujen kaivo
- Kaiken lopun alku
- Hemiarianin temppelissä

OMAR JA ALOE

- Khaarin kuninkaan kokous
- Parnassiamerellä
- Aloe
- Omar ja merirosvot
- Viesti
- Meritaistelu
- Khaarin vuoristossa

" Taivaalta tippuivat maahan tähdet
syntyneet jumal-lapset
nyt tulivat
pimeän alkukevään yönä.

Syntyivät kaikki viisi
neljästä äidistä
ja viidestä isästä.

Kaikki viisi jumal-lasta
vääristyivät juuristaan
tulivat toisiksi
maanpinnalle tultuaan

he maailmaa rupesivat
rakentamaan.

Onnettomuuden niitylle
rakensivat paholaisen leikkimään
äidin lapsella
kertoen epätoivoa ilon lyhyydestä

surujen joella pelottelivat kalat
nälkäisen isän verkosta

vihan rumpuja soittaen toivat
säveliä vuorilta ja maan alta
kuiskien katkeruutta, pahuutta,
raivoa, sokeutta ja hulluutta
erilaisin rytmein.

Toivon yhä jatkaessa
ajan pyörittämistä

jatkoivat jumal-lapset
vääristäen Mieran haaveita

Jaoksen tasapainoa
Eissan luovuutta
Om:n valoa
Narekin vihaa
Illythin leikkejä
Gaasin sattumia
Naomin voimia
ja Viul:n ikuisuutta.

Ihmisten, eläinten ja
olentojen tuntemattomien
jatkaessa kulkuaan

kasvit yhä elävät paikoillaan
kuullen valituksien ääniä
ruokkien nälkäisiä

jokien ja järvien yhä
ollessa tyynenä
tarjoten vettä janoisille

ja taivaan ollessa
avoin
antaen toivoa.

MIKAEL JA ISSIA

Lamharin ennustukset:
(Mikael Lepuksen tarina)

” Jaossen noustessa, kaupungin linnassa, noiden jyrkevien hopeahoitoisten muurien sisällä asuvat voimat, joiden jälkeläisistä on maailma ihmisistä täyttynyt. Siellä linnoituksen sisällä alkujaan elivät myös ihmisistä suurimmat, jumalat. Nämä omassa puhtaassa tahdossa eläneet ja heidän monet jälkeläisensä. Siellä nyt syntyneet lapset ovat maailmaan lähteneet, vielä kuitenkin yhden sielun pyöriessä kehää. Mikael-sielun.

Kevätyönä Mieran aikoihin, Khaarin aikaan vuonna 279 tuo Mikael-sielu asettuu ja irtautuu linnasta pois. Saaden tuon ikuisen hopeanhoiteen katoamaan muureista ja kaiken muuttumaan. Ei linna, ei tulen kajo, vaan ihmiset, eläimet ja olennot sisältäpäin. Tuota muutosta nyt nähdä ei voi. mutta nähdä voi muuttavat asiat joita uudet jumal-lapset nyt maailmassa kantavat. Barel ja Aloe Vinyalonde ja kaksi muuta sisarusta, Omar ja Issia Vinyalonde. Iältään kuin ajaltaan vaikuttaa jumal-lapset maailmaan. ”

” Khaarin aikaan vuonna 279. Nyt Viul ajallaan ja Jaos tasapainollaan pysäyttää Gaasin kulun ja sattuma asettuu uomaansa. Silloin viimeistään on Miera antanut Mikaelille mustakantisen kirjan sanoen ikuisuudessa kasvaneet sanat, "On Narekin aika kadota ja Mieran on tultava elämäsi", Yhä Mieran jatkaessa. ” Lapseni, kaikki: Jaos, Eissa, Om, Illyth, Gaas, Naomi ja Viul ovat hetkiä ajassasi, niin kuin myös Barel, Aloe, Omar ja Issia. Kaikki ne ovat joka hetki käytettävissäsi, ota niistä kaikki paras mitä annetaan..” Mikael ottaa kirjan vastaan vielä jotakin tahtoen, aikojen vielä virratessa kuin tyhjyydessä ja tutustuen aikaan itseensä, aukaisten ensimmäisen sivun ajasta itsestään kadoten pois sisäisestä linnasta, maailmaan tulevaan.”

MUNKKITEMPELISSÄ

Hemiarian on neljäntoistatuhannen asukkaan kaupunki kahden meren läheisyydessä. Valkoinen meri virtaa talviaikana Hemiarian rannoille asti tuoden jäätävän kylmyyden ja runsaat lumisateet talviajaksi, jolloin kaupunkiin virtaavat merikulkuyhteydet lakkaavat neljäksi kuukaudeksi ja maateitse malushavumetsän polut umpeutuvat, jolloin kaupungista on lähes mahdotonta päästä pois.

Hemiarianin asukkaiden onneksi Parnassiameren eteläiset virrat vaikuttavat keväästä syksyyn. Ilma on silloin lämpimämpää, yhä viileää, vaikkakin kuivaa. Luonto Hemiarianin ympärillä on lyhyttä ja kitukasvuista. Malusmetsän havupuut eivät kasva viittä metriä korkeammiksi, johtuen juuri kuivasta kesääjasta, vaikka talven jälkeen on jokavuotiset valtaiset tulvat ja joihinkin Malusmetsän osiin jää ympärivuotisia lammikoita, pieniä soita. Kitukasvuinen metsä pitää kuitenkin runsaasti elämää sisällään keväästä syksyyn, jolloin varsinkin linnusto on kirjavaa ja monet kanasukuiset linnut ja muutamat muut lintulajit ruokkivat itseään metsän valtavilla marjasadoilla ja loputtomilla hyönteismäärillä.

Hemiarianin asukkaiden elinkeino koostuu pääosin Parnassia- ja Valkoisen meren kalastuksesta ja lisäksi vähäisessä määrin myös metsästyksestä ja keräilystä, lähinnä Malusmetsän antimista. Viljelyskelpoista maata ei juurikaan ole, joten viljaa hankitaan vaihdantatalouden turvin Vinyalonden viljavilta seuduilta. Hemiarianin kaupungin kaikki talot muutamaa harvaa maatilaa lukuun ottamatta on rakennettu hyvin lähelle toisiaan. Talot ovat kapeita ja korkeakattoisia kaksi-kolmikerroksisia havupuutaloja, jotka on maalattu punaisella multavärillä. Kaupungin harvat yhteisökäyttöön rakennetut talot, kuten temppelit on koristeltu katon reunoilta erilaisin symbolisin ornamentein ja katonharjojen huipuille on pystytetty tunnusomainen viiri raudasta kuvaamaan mitä talo edustaa ja nämä yhteisökäyttöön rakennetut talot on maalattu kellertäviksi. Muita yhteisökäyttöön rakennettuja taloja ovat sataman varastohuonehallit, jossa säilytetään suurempia tarvikemääriä kaupankäyntiä varten ja jonne päivisin kokoontuu ihmisiä keskustelemaan yhteisöllisistä asioista, mm kalastus- ja

metsästysalueista. Lisäksi kaupunginhuone, puusepänerastas, sataman majatalo ja kirjasto, joka on ainut kokonaan kivistä rakennettu. Kivinen rakennus on joskus ollut vartiotähystystorni ja nyt se on pullollaan munkkien kopioimia ja kääntämiä teoksia, tarinoita, satuja, karttoja ja historiallisia muistioita aikojen ajoista.

Kyseisen yhteisökäytössä olevan Hemiarianin kaupunginkirjaston tornin pohjakerroksessa eräs ruskeaan hupulliseen kaapuun pukeutunut munkki kopioi mustakantiseen muistikirjaansa Lamharin teksteistä Mikael Lepuksen tarinan. Saadessaan tekstin kopioitua loppuun, munkki selailee vielä muistikirjaansa, jonka sai tempelinvanhimmalta, otto-isältään Accidiukselta.

Muistikirjan sivut kääntyvät alkuun, johon kanteen on kirjailtu ajanjaksojen nimiä:

Kevään kuu, Miera
Kesän kuu, Eissa
Syksyn kuu, Illyth
Talven kuu, Naomi

Kevään aurinko, Jaos
Kesän aurinko, Om
Syksyn aurinko, Gaas
Talven aurinko, Viul

Sivut kääntyvät ja mustesulkakynällä tehtyjä kirjoituksia paljastuu ensimmäisellä sivulla:

”Neljä kertaa vuodessa kuu kiertää maan ja kolmesataakaksikymmentä kertaa aurinko tulee vuodessa näkyviin. Kahdeksankymmentä kertaa tulee aurinko näkyviin yhden kuunkierron aikana.”

”Talvella Naomi on enemmän esillä kuin Viul ja kesällä Om on enemmän esillä kuin Eissa, joten vahvin kuu on Naomi ja heikoin Eissa ja vahvin aurinko on Om ja heikoin Viul”.

Munkki lopettaa muistikirjansa lukemisen nostaen pyöreät kasvonsa kirjan muilta tyhjiltä sivuilta ja lihavan keskimittaisen vartalonsa

ylös puutuolilta, laittaen muistikirjansa kaapunsa taskuun. Samalla laiskasti astellen pyöreät sammakkosilmät päässä heiluen ulos kirjastosta katseen vielä kääntyessä harhailemaan oviaukon luo yhä hamuillen jotain utuista menneisyyttä ja sieltä kohti ulkoilmaa kiertäen etäällä näkyvää satamaa kohti suupielen mutrutellessa oman sielunsa turhautuneisuutta.

Syystuulet ovat alkaneet puhaltamaan viileämpiä ilmoja. Valkoisen meren ilmavirrat lähestyvät talvi-ilmoineen. Kevyt viileänraikas ilmavirta heiluttaa munkin punertavaa partaa hänen tallustellessaan kuivettunutta savitietä pitkin kohti yhtä kaupungin viidestä temppleriakennuksesta. Tämä munkki on kuin monet muut Hemiarianissa käännöstyötä ja kirjoja kopioivat munkit, jotka työnsä lisäksi toimivat parantajina ja uskonasioista puhuen. Se, mikä tekee tästä tapauksesta poikkeavan on hänen ikänsä muihin nähden. Hän on kuitenkin kolmeakymmentä täyttävä, mutta muut Hemiarianissa ovat jo kaikki päälle viidenkymmenen.

Kuten ainakin puolet munkeista on pyyleviä, ruskeaan kaapuun pukeutuvia kirjojen kopioia ja kääntäjiä Hemiarianin kirjastossa, yhdistää heitä kaikkia munkkeja heidän mieltymyksensä viineihin. Ja varsinkin tätä nuorempaa, joka väittää muistin kuitenkin ruvenneen katkeilemaan jonkun selimättömän sairauden vuoksi, jonkun sairauden, joka saa alkunsa ruumiinsa sisällä palavasta tulesta, niin hän itselleen väittää. Vaikka useiden vuosien viininmaistelu ei ole punakoittanut hänen kasvojaan, on se luultavimmin monien muiden munkkien mielestä vaikuttanut hänen elimistöönsä sisältäpäin ja muistin katkeilemisiin.

Temppeli on täysin pyöreään muotoon rakennettu puinen yksikerroksinen rakennus, jonka avaran, pyöreän sisäpihan keskellä on pieni lampi ja kaivo. Temppeilirakennuksen ulkoseiniin maalattu keltainen maalipinta on haalistunut ja puun harmaa kelottunut väri on tullut

esille. Ainoastaan katon tervattu pinta on säilyttänyt oman ruskean värinsä. Tempppelin ulkopuolella jokaisen ilmansuunnan kohdalla on seinustoille upotettu kiinni suuret mustaksi maalatut rautaiset kohokuvat, jotka kohoavat tempppelin katonharjan korkeuden tasalle. Kohokuvissa on kahden vuodenajan, jumalan ja jumalattaren symbolit, Mieran kuun symboli, tuli ja Omin auringon symboli, vuori auringon takana. Jokaisen rautaisen kohokuvan alla on teksti, mistä ilmansuunnasta on kyse. Nuorin munkki itse on mitoittanut ja laskenut rautaisten kohokuvien paikat noin viisi vuotta sitten, jolloin Hemiariaan muutti valkoisilta mailta prunusvuorten länsipuolelta villi pohjalainen heimoyhteisö, noin kahdeksansataa villiin kansaan kuulunutta heimolaista. Noita heimolaisia liikehtii useita selässään riistaeläinten nahkoja. Jotkut heistä ovat jo sopeutuneet kaupunkiin ja uuteen yhteisöön, mutta eivät ole hylänneet perinteisiä tapojaan ja taitojaan. Monet heistä elättävät itsensä yhä metsästyksellä ja keräilemällä Malusmetsässä.

Munkki tervehtii ohikulkevia heimolaisia astuen yksikerroksisen tempppelin sisäpihalle jonne on neljä kulkuväylää katoksien alta, aivan rautaisten kohokuvien viereltä. Yhden kulkuväylän kohdalla katselee taivaalle vanhin munkkimestari Accidius, hieroen vanhaa nukkaantunutta harmaata partaansa. Accidiuksen kuulo on heikentynyt jo sen verran ettei kuule lähestyvän nuoren munkin sandaalien askeleita.

- Tervehdys arvoisa vanhin, tokaisee munkki.

Accidius käännähtää hiukan yllättyen.

- Hmmh...tervehdys Melgaliium nuorin. Joko olet päivän työsi tehnyt?

Melgaliium myöntää vaitonaisena.

Hetkellisen hiljaisuuden jälkeen muuten tyhjillään olevassa temppeilirakennuksessa Melgaliium ja hänen otto-isänsä ensimmäinen ja ainoa munkkiopettajansa siirtyvät keskustelemaan tempppelin pihalle kaivon viereen tähdistä ja jumalista pilvien kerääntyessä taivaalle syysauringon eteen.

- Luin Mikael-Lepuksen tarinaa Lamharin ennustuksista. Siinä Barel, Aloe, Omar ja Issia toimivat Mikael-sielua vastaan, tehden hänestä Lepuksen kaltaisen koska hän on Mieran lapsi. Niin kenen lapsia sitten nämä sisarukset ovat?

Accidius myötäilee harkiten mitä kertoisi - Niin, Lythrumin tornin Lamharin Ennustuksia on kyllä puitu moneen otteeseen. Niistä on tehty kahdenlaiset käännökset, joista toinen on kirjattu Mikael-Lepuksen tarinaksi, jossa Mikael-sielu on vahva ja on sisariensa suosiossa, saaden Narekin tahdon. Kun taas Lepuksen tarinassa on kyse Mieran tahdosta. Accidius hymyilee Melgaliiumille korostaen Mieraa ja vaimentuen vakavaksi lisäten – Niin, olettaisın sisaruksien olevan Narekin lapsia.

- Keitä sitten ovat kuvainnollisesti Mikaelin sukulaiset Barel, Aloe, Omar ja Issia?

- Ne ovat voimia, jumalten lapsia. Accidius toistaa vanhoja asioita entiselle oppilaalleen, mutta uudistaa asian Melgaliiumin muistikatkosten takia.

- Niin, meillähän on neljä nimettyä jumalatarta ja jumalaa, joilta toivomme elämääme asioita sillä jumalan tai jumalattaren nimellä, jota itseltämme haluamme tai haluamme myöskin itsellemme. Nämä jumalten ja jumalattarien nimet toimivat ajatuksiemme helpottajina ja apulaisina meille viestittämään sitä tarvetta, mitä kulloinkin tarvitsemme. – Ymmärräthän? Jumalat, voimat, tarkoittavat samaa ja voimalla tarkoitan tahdonvoimaa, energiaa, ihmisen olemusta, persoonaa, sisintä... Kuten sanottu, olemme jumalien, voimiemme haltioita omiin asioihimme, mutta myöskin niistä riipuvaisia omille voimillemme meidän omien asioidemme takia ja se on ikuista kaikessa elävässä, ihmisissä, haltioissa, kääpiöissä, eläimissä..elämästä toiseen. Ja osittain kiertokulun takia nämä jumalat ja jumalattaret ovat nimetty aikojen mukaan edustamaan eri vuodenaikoja, vaikka jokaiselta jumalalta ja jumalattarelta voidaan pyytää tai uhrata ympäri vuoden. Heidän nimensä tietynä vuodenaikana ei paljonkaan edusta vuodenaikaa ja yhteyttä, vaan että ihmiset muistaisivat heitä jokaista elämän tasapainon säilyttämisen takia ympäri vuoden heidän omissa tekemisissään. Ja kun ihmisiä

syntyy ympäri vuoden, annetaan mielitty jumalan tai jumalattaren nimi lapselle ihmisen syntymähetkestä riippuen. Niin kuin sinä, Melgalium olet syntynyt keväällä aamuyöllä, jolloin Miera on vahvassa roolissa, joten sinä annat arvoa Mieralle. Näin jokainen jumala ja jumalatar saa nimensä arvoon ihmisten syntymän mukaan, mutta monesti myös syntymähetki määrittää hiukan luonteenlaatua, elämän haluja ja omaa tahtoa. Jokaisella rodullahan on omat uskomuksensa ja esimerkiksi Parnassian mantereella ei ole käytössä monenkaan ihmisen mielissä meidän ajatuksillemme antamia jumal-nimiä, ainakaan vielä, koska usko ei ole laajalle vielä levinnyt.

Tuulet tyyntyvät taivaalla ja pilvet tiivistyvät, aurinko jää kokonaan varjoihin, valo pilvien lävitse riittää pitämään päivän harmaana. Accidius kertoo ottopoikaansa yhä jumalista ja symboleista.

- Aloitetaan Mierasta. Kevään kuujumalatar, joka edustaa symbolisessa mielessä tulta ja henkisesti edustaa ihmisten unia, toiveita ja toimii kohtalon lähettiläänä ja kohtalon teiden kartoittajana. Mieran aika on öisin täällä pohjoisessa kaksi ja puoli kuukautta. Miera käsittelee myös haaveita, unelmia, painajaisia ja ahdinkoa.

- Jaos on kevätauringon jumala, joka symbolisoi vettä ja on tasapainon, rauhallisuuden, oman uskon ja tyhjyyden jumala. Jaoksen aika täällä on yhtä pitkä kuin Mieran.

- Eissa on kesän kuujumalatar, jonka symbolina on kasvavat kasvit. Eissa on luomisen, luovuuden, sisäisen palon, inspiraation, tahdon, halun, himon ja lisääntymisen jumalatar. Eissan aika on hyvin lyhyt pohjoisessa. On öitä jolloin Eissan aikaa ei ole pohjoisessa ollenkaan, kun taas Eissan aika etelässä on tasapainoisempi ja vahvempi.

- Om on kesäauringon jumala, jonka symbolina on vuori auringon takana. Om edustaa rakkautta, lämpöä, valoa, hyvyyttä ja oikeutta. Om on eniten ihmisten huomiota saava osakseen ja myöskin eniten tyytymättömyyttä, mutta Om on hallitsevin jumaluus.

- Narek on taas Omin vastakohta. Narekia ei esiinny täällä ollenkaan ja Narek on Rumexissa pahuuden ja vääristyneisyyden henkilöitymä, joka ei edusta itseään jumalana tai jumalattarena, mutta on silti molempia. Narek on Omin vastakohtaisuus ja Narekia

on kuultu symbolisoivan puhtaalla mustalla kyyneleellä edustaen surua, vihaa, epätoivoa ja onnettomuutta.

- Illyth on syksyn kuujumalatar, joka symbolisoi eläimiä ja kaikkea eläinkuntaa. Illyth on ilon, leikin, hivin, naurun ja kasvamisen jumalatar. Illythin aika on yhtä pitkä kuin Mieran, Jaoksen ja Gaasin.

- Gaas on syksyn auringonjumala, jonka tunnuksena on ilma eli taivas. Gaas on onnen, vaurauden, sattuman ja vahingon jumala.

- Ja Vielä on kaksi, joista toinen on minun puhdas syntymäjumalattareni ja jota temppelimme Omin lisäksi edustaa on Naomi. Naomi on talven kuujumalatar, jonka symboli on sirppi ja tähti, pohjoisen kuujumalattarista pisimpään näkyvä, edustaen voimaa, vahvuutta, hyvinvointia ja terveyttä.

- Viimeisenä Viul, talviauringon jumala, jonka symbolina on pelkkä ympyrä. Edustaen ikuisuutta, vuodenaikojen vaihtelua, kuolemattomuutta ja aikaa.

Tuuli hiukan nousee mereltä päin, tuoden kylmää merituulta. Melgalium ja Accidius siirtyvät sisäpihalle jatkamaan keskusteluja. Accidias käy sisällä yhdestä varastohuoneesta hakemassa viinikaravin, jossa on temppelin itse tekemiä viimeisiä jäljellä olevia viimekauden marjasadosta valmistettua viiniä. Melgalium odottelee ja katselee taivaalle. Päivä on vasta aluillaan ja on niin kuin olisi ilta. Keskipihan lammella jokunen vesiliitäjähyönteinen kelluu veden pinnalla. Loput hyönteiset ovat menneet piiloon rakennuksen seinustoille tai ovat joutuneet sammakoiden syömiksi, joita silloin tällöin Melgalium on tarkkaillut ja törmäillyt ollessaan lammella lukemassa tai juomassa viiniä.

Accidiuksen kaavunhelmojen rahina lähestyy lampea ja puiset mikit kolisevat kädessä. Accidias pyytää Melgaliumia istuutumaan lammen vierellä olevan kaivon reunalle, itse istuen viereen kaataen puihin mukeihin marjaviiniä, Malusmetsän marjoista puristettua. Kaivoon on laitettu paksu puinen kansi ja kuiva puinen ämpäri lojuu kallellaan kaivonkannen päällä. Accidius jatkaa mihin oli jäänyt, Melgaliumin maistellessa tuttua tuotetta.

- Kun haluamme olla jonkun jumalan läheisyydessä, niin

kohtaamme heitä mielellään paikoissa joissa ne elävät mielissämme, kuten Mieraa nuotiotulen äärellä, kun muistelemme kohtaamiamme vastoinkäymisiä tai auringon alla rukoilemme Omia antamaan oikeutta meille tai Illythiä jakamaan iloa juhlien alla tai turvaa ollessamme metsässä eläinten keskuudessa. Eissaa voimme rukoilla että työmme onnistuu, Jaosta, kun lähdemme kalaan ja Gaasia vaikka nyt ettei myrsky nousisi. Naomia kun olemme sairaita, että saisimme maasta voimaa kun kuunsirppi näkyy ja tähdet loistavat taivaalla ja hyvinä hetkinä Viulia, kun haluamme hyvän hetken kestävän pidempään.

Accidius juo viiniä, juoden yhdellä kulauksella mukillisen, Melgalium tekee samoin.

- No Accidius. Keitä ovat Barel, Aloe, Omar ja Issia?

- Ne ovat voimia, jumalten-lapsia, Narekin lapsia. Jokainen heistä edustaa voimassaan jotain Narekille kuuluvaa. Barel aiheuttaa vihaa ja Aloe epätoivoa. Nuorimmat, Omar onnettomuutta ja Issia, surua tälle Mikael-sielulle. Kun taas Lupuksen tarinassa Mikael-sielu saa kyseisiä voimia, sukulaisia omaksi edukseen, annan sen sinulle luettavaksi kun lähdet matkalle?

- Matkalle? Minne?

- Odotas nyt. Täytyy hahmottaa hiukan vielä sinua. Ensinnäkin nämä jumal-lapset ovat vihan, epätoivon, surun ja onnettomuuden energioita, voimia, kuten olen aikaisemmin sanonut jumaluuden merkitsevän ja että nämä jumal-lapset ovat myös eläviä kuten sielu kun se asettuu eliöön ja saa sen kasvamaan. Niin kuin sinä ja minä olemme sielullisia olentoja joilla on omat voimansa eli jumaluutensa. Niin kuin esimerkiksi Näkijä-Lamhar. Häntä pidetään voimallisena jumaluutena. Hän on elänyt pitkään ja on monien tuntema. En kuitenkaan tarkoita että hän olisi voimakas tai jumalallinen, yhtäläillä pieni lapsikin on sitä, joka on elänyt vasta viikon, vaan sitä tarkoitan, että se tai hän on jumalallinen kuka oman sisimpänsä löytää, sillä silloin hän hakee sitä mitä hän haluaa aina hakea ja on näin päässyt lähemmäksi omaa onneaan tahi tahtoaan, miten sen nyt ilmaisisi.

Puiset kupit täyttyvät uudelleen.

- Jumal-lapsista en tiedä miten tämä kaikki kaikkeen vaikuttaa

muuta kuin Mikaeliin kahdella tavalla, niin kuin kaksi tarinaa. Pidän Narekia avaimena Mikaelille, joka hakee oikeutettua kosta omalle epätoivolle, vihalle, onnettomuudelle ja surulle ja lopulta tuleekin Narekin kaltaiseksi, jos hän ottaa sauvan vastaan. Ja jos Mikael ottaa taas kirjan, on hän äitinsä kaltainen. Sauvan kantajan etuna on tulla hallitsemaan vihaa, onnettomuutta, surua ja epätoivoa, aseinaan muita vastaan. Narek voi aina hallita muita, muttei itse itseään ja sauva olisikin Mikaelin turmio. Mieran tie olkoon oikeutettu...

Accidius aloittaa hymnin laulamisen, katsoen sielunsa palolla Melgaliumia syvälle silmien takaiseen maailmaan...

Tuli öisen kuun taivaalla
jolla pimeyteen lasket valoasi
jotta tiensä voi löytää jokainen
jolle sitä etsivälle annat.

Ei sammu kenenkään tie pimeään
jonka varjot perässä kulkevat
sillä kipinällä sinun
on loiste aina edessäpäin.

Melgalium ottaa viinikarahvin kaivonkannen päältä, Accidiuksen laulaessa ja kaataa molemmille mukit täyteen.

- Mitä se puhe oli matkasta?

Accidius köhii kurkkunsa puhtaaksi. - No tuota, emme ole vielä paljoa puhuneet siitä, oikeastaan ollenkaan, kiitos. Accidius maistaa Melgaliumin täyttäessä mukin. - Niin, nythän eletään Khaarin aikaa vuonna 278 ja kai muistat vielä viisi vuotta sitten kun Valkoisilta mailta saapui pohjoinen heimo tänne Hemiarianiin asumaan. Valoimme Mieran symbolit Om:n merkkien rinnalle ja maalasimme ja asensimme kohokuvat temppelein ulkoseinille, olit silloin saanut valmiiksi pitkän käännöstyösi pohjoisen heimoista. Saimme paljon kiitosta tulevilta Hemiarianin heimolaisilta, jotka olivat paenneet pois Valkoisilta mailta omasta Valkoisen maan heimolaisuudesta ja kun he näkivät, että annamme suuren arvon heidän kunnioitetulle

Mieralleen...

Niin... Yhtenä iltana sitten saapui kaksi heimon vanhinta kertomaan muuttonsa syytä. Eivät luottaneet kaupungin asukkaisiin, vaan jakoivat kokemuksensa meille. He sanoivat, että yhtenä talven pimeimmistä ja pilvettömimmistä öistä yövahdin aikaan tuli valtava kirkkaus taivaalle valaisten koko yön ja samalla kuului valtava pamaus, johon heräsi lähes jokainen heimoon kuuluva jäsen. Yövahti kertoi nähneensä ennen pamausta kirkkaan tähden lähtevän Mieran tähdistöstä, joka sittemmin valaisi yön päiväksi monen tunnin ajaksi ja katosi lähettyville kumpujen taakse aiheuttaen pamauksen törmätessään maahan. Hemirianin heimolaisten vanhimpien mukaan juuri kaikki on tapahtunut ensimmäisenä Mieran yönä ja kirkas tähti oli irrottautunut Mieran tähdistöstä.

Melgalium katsoo taivaalle. - No mitä heimossa tapahtui, miksi he muuttivat?

- Syntyi eripuraa. Seuraavana aamuna lähti joukko heimolaisia aseistautuneina tutkimaan tapahtuman syytä ja löysivät kellertävän kappaleen, noin kahdeksan metriä leveään kuopan pohjalta. Löydetty kappale oli puoleksi keltainen, ei kuitenkaan kultaa ja puoleksi harmaanvalkoinen noin yhden metrin läpimitaltaan. Keltainen väri oli hiukan vaaleampaa kuin kullan väri kiillotettuna ja kappale painoi toistasataa kiloa, joka olisi voinut painaa enemmänkin kokoonsa nähden.

He työnsivät kiven lumen pintaa pitkin tasaisen alustan päällä kylään miettimään mitä sille tehtäisiin. Kivi jätettiin kylän keskelle ja heimo- laiset huomasivat, että sitä voi muovata helposti ilman työkaluja, jopa paljain käsin. He valmistivat kivistä koruja ja myöhemmin aseita, sillä huomasivat pehmeästi muovattavan kiven kovettuvan ajan kanssa kivenkovaksi, niin kuin kiven kuuluisikin olla.

Kiven saapumisesta lähtien tapahtui monia epätavallisia tapahtumia, heimolaisia katosi ja pohjoiset villieläimet käyttäytyivät oudosti, liikkuen epätavallisen suurissa laumoissa. Osa heimolaisista syyttivät kiveä ja sitä kautta Mieraa, koska kivi oli ilmestynyt Mieran tähdistöstä ja he tunsivat Mieran hylänneen heidät. Noin yksi kuunkierto oli kulunut kun taivaankappale oli tuotu kylään, löytyi heimon päällikön puoliso kuolleena kiven lähettyviltä keihäs vatsasta

Fantasiaromaani jumal-lapsista ja heidän voimistaan, jotka muokkaavat maailmaa kohti tulevaisuutta, jossa kääpiöt, haltiat, ihmiset, lohikäärmeet ja muut olennot taistelevat maailmaa muokkaavaa voimaa vastaan. Narekin voimaa.

- Onko tuo se Melin mustakantinen kirja ? Almar kysyy kolpakko kädessä, kun Tinja on aukaissut Melin selästä ottamansa repun, kitjoittaen tapahtumia sulkakynällä mustakantiseen kirjaan. - Almar, kuulethan sinäkin kuinka täysi tupa puhuu kuninkaan kuolemasta, kuolleesta lohikäärmeestä ja monista mereen hukkuneista? ...mutta minusta tuntuu kuin meitä ei olisi olemassa. Tarkoitan haltioita ja Tonkiniakin katsotaan, no kääpiönä, mutta ei niinkuin ennen. Minusta vain tuntuu, että kaikki ei ole oikein enää. Ymmärrätkö? Almar taputtaa Tinjaa olkapäähän. - Kyllä ymmärrän, mutta älä murehdi Tinja. Sen voin sanoa, että minä ainakin uskon haltioiden ja kääpiöiden olemassaoloon, enkä sitä koskaan unohda. Ilman sinua emme varmasti olisi tässä. Ja usko pois. Varmasti maailmassa on vielä useita, joka teihin uskoo ja niin pitääkin, jos haluaa seikkailuista selvitä.

